

ח: הורה כהן משיח פרק שני הוריות

עין משפט
ור מצוד

בב א מתי פירי מתי' טענות
הלקה א טעם עשן דמי:
בב ב מתי שם פיה הלקה א:
ג מתי שם פירי הלקה א:
ד מתי שם פירי הלקה א:
ה מתי שם פיה הלקה א:
ו מתי טענות טעם שם הלקה א:
זכניס ויחזיק:
ח מתי פירי מתי' טענות הלקה א:
ט מתי טענות טעם שם הלקה א:

תורה אור השלם

1. את כל אשר עזר י אליכס
מן משהו מן הדיוט אשר עזר י
והלאה לדרתיכם:
2. כמדבר נט
3. ויאמר אם שבעו עמכם
לעול י אליהוך ודמיון עבדך
למשה הלאנט למדתי ורשתי
כל חוקי כל המלכה אשר שמי
במסערים אל ארסיך ילך י
שביט נט
4. ויאמר
5. והנה יכ יאסם לאחת סאלה
והסודרה אשר קטן עליך:
6. וקרא י
7. וקם הברק ויהי השביט
8. וקרא יהוה פניה בגנע בקירח
9. וקרא יהוה ארץ הברק והנה
פניה בגנע יצתה שרע סמורת
10. וקרא בגנע קטן ארץ:
11. וקרא י לטמר
12. ופס אשר עזר נכל קרר
13. ונבטל ויהי חסאק ו
14. ונבטל כדמה חסאק ו
15. ונבטל חסאק ו
16. ונבטל חסאק ו
17. ונבטל חסאק ו
18. ונבטל חסאק ו
19. ונבטל חסאק ו
20. ונבטל חסאק ו
21. ונבטל חסאק ו
22. ונבטל חסאק ו
23. ונבטל חסאק ו
24. ונבטל חסאק ו
25. ונבטל חסאק ו
26. ונבטל חסאק ו
27. ונבטל חסאק ו
28. ונבטל חסאק ו
29. ונבטל חסאק ו
30. ונבטל חסאק ו
31. ונבטל חסאק ו
32. ונבטל חסאק ו
33. ונבטל חסאק ו
34. ונבטל חסאק ו
35. ונבטל חסאק ו
36. ונבטל חסאק ו
37. ונבטל חסאק ו
38. ונבטל חסאק ו
39. ונבטל חסאק ו
40. ונבטל חסאק ו
41. ונבטל חסאק ו
42. ונבטל חסאק ו
43. ונבטל חסאק ו
44. ונבטל חסאק ו
45. ונבטל חסאק ו
46. ונבטל חסאק ו
47. ונבטל חסאק ו
48. ונבטל חסאק ו
49. ונבטל חסאק ו
50. ונבטל חסאק ו
51. ונבטל חסאק ו
52. ונבטל חסאק ו
53. ונבטל חסאק ו
54. ונבטל חסאק ו
55. ונבטל חסאק ו
56. ונבטל חסאק ו
57. ונבטל חסאק ו
58. ונבטל חסאק ו
59. ונבטל חסאק ו
60. ונבטל חסאק ו
61. ונבטל חסאק ו
62. ונבטל חסאק ו
63. ונבטל חסאק ו
64. ונבטל חסאק ו
65. ונבטל חסאק ו
66. ונבטל חסאק ו
67. ונבטל חסאק ו
68. ונבטל חסאק ו
69. ונבטל חסאק ו
70. ונבטל חסאק ו
71. ונבטל חסאק ו
72. ונבטל חסאק ו
73. ונבטל חסאק ו
74. ונבטל חסאק ו
75. ונבטל חסאק ו
76. ונבטל חסאק ו
77. ונבטל חסאק ו
78. ונבטל חסאק ו
79. ונבטל חסאק ו
80. ונבטל חסאק ו
81. ונבטל חסאק ו
82. ונבטל חסאק ו
83. ונבטל חסאק ו
84. ונבטל חסאק ו
85. ונבטל חסאק ו
86. ונבטל חסאק ו
87. ונבטל חסאק ו
88. ונבטל חסאק ו
89. ונבטל חסאק ו
90. ונבטל חסאק ו
91. ונבטל חסאק ו
92. ונבטל חסאק ו
93. ונבטל חסאק ו
94. ונבטל חסאק ו
95. ונבטל חסאק ו
96. ונבטל חסאק ו
97. ונבטל חסאק ו
98. ונבטל חסאק ו
99. ונבטל חסאק ו
100. ונבטל חסאק ו

יבין תגאל

[illegible]

אמרינן לקמן ואם נפש אחת אחד למעילה. פ"י כהדיוט כ"ש נשיא דו אלא על דבר שזונו כרת ושגגתו מעשה. אף משיח מביא בשגגה

(א) נראה דל"ל דלא מייתי נכר אלא (ב) מוכרם ל"ל כגידא כחש להו דהיינו ח"א.

למן היום וגו'. הכי משמע את כל אשר צוה ה' אליכם ביד משה דין
עבודת כוכבים ומזן שזו עבודה כוכבים מדמייני צדדי' למן היום אשר
צוה ה' והללך אשר מצאת והללך כלומר מכאן ואילך לדורותיכם איוו הלא
מצאתם שגאלתם את תחילתה הלא אומר זו עבודה כוכבים דכתיב בתחילת
שם הדברים ו' אנכי לא ידעתי כי יעשו

[illegible]

אשם מן יאשם וּמֵאֵשׁ יִשְׁמְעָאֵל וְשֵׁב הַבְּרֶכָה שׁוֹבָה זֶה הָיָה בִּיאָה מְטוֹמָתָא מִקְדָּשׁ וְקִדְשֵׁי וְאִשָּׁם אִמֵּר ר' פֶּפֶא ד' וְאִשָּׁם וּמִצֵּית ה' א"ל פֶּפֶא וְנִילָף וְאִשָּׁם וְנִשְׂאִי עוֹן אֵלָּא אִמֵּר ר' בְּר' ה' אִישׁר לֹא תַעֲשִׂינָה לֹא תַעֲשִׂינָה וְאֵל יוֹכֵד שְׁפָתִים וְטוֹמָמָת מִקְדָּשׁ בְּהֵם וְאִשָּׁם וּמִצֵּית וּמִצֵּית "אֵין חִיִּיבִין בִּימֵי שְׁפָתִים וְעַל "וְהִנְשִׂא כִּיּוּצָא בְּהֵם ר"ע אִמֵּר הַנְּשִׂא חֵי"ה הָקוּל ^אשְׁמֹלֵךְ לֹא ה' מַעֲיֵד וְאֵל מַעֲיֵדִין א"ל מִ"ט ד' יוֹסֵי הַגְּלוּלִי יִאשֵׁם לֹאחֵת מֵאֵלֶּה מִתְחַיִּיב בְּכוּלָּן וְשִׂאִי מִתְחַיִּיב בְּכוּלָּן וְאִמָּא מִשְׁאִי מִתְחַיִּיב בְּכוּלָּן אֵלֶּה שְׂאִין מִתְחַיִּיב בְּכוּלָּן אֵלֶּה מִהֵבָא דַּתְנִיא חֵי"ה

[illegible]

הוא אמר: "הי עשר מצות נצטוו בשנה. הן דלא מיתני מהני דמחזי כדרידי כגון מילה
לצדקה שכיח דמיס דמחזי שוקר דס האדם וגילוי עריות. משום דהכא נצטוו
בשנה אחת ויחסם כמי נח; חייב ק"י עשה ועד"א תעשה שבגדרה. כפרק ידיעות הטומאה
ומפרש שפירש מן הגדה בקושי שזינתי הגדה לו כנציחא אלא יענן למרדכי ויפרסם באזר

[illegible]

הנהגות שונות. במקביל, נעשה שימוש רב יותר במונחים "התאמה" ו"התאמת" במקום "התאמה" ו"התאמת".

ה' והלאה לדורותיהם
נאמרה בתחלה הוי
והא אמר מר ענשר
(ס'ת) ז'והיא אלא
אלהיה אלא מתוורא
נב' אין חייבין על
שבמקדש אין מביאין
ל לא תעשה שבמקדש
יעל לא תעשה שבגדה
עשה ועל לא תעשה
תעשה שבגדה פרוש
תעשה אל תבא על
מילי דצבור לא מחייבי
טמא נמי לא אמר
נאמר ואשם בחטאת
שמו בצבור מה ואשם
אף ואשמו בצבור
צבור בחטאת קבועה
אין אלא על ספק
אין הכי קרבן עולה
וזהו כי ואשם לאחת
מן אשמו) ואין דגין

נ"מ והא תני דבי רבי
ובא הכהן י"ז היא
ועוד ילף מן ואשם
י' דכתיב 'והוא טמא
דני' ומצוה ה' מן
רבי ישימי בר אשי לר
ת עון מן ואשם ונשיא'
יבצח דנין ואשם ומצוה
מאשם ומצוה ה' אשר
ח שמיעת קול וביטוי
י' ושדשו של אמר
'אשר לא תעשית':
על שמיעת קול ועל
זומאת מקדש וקדשו
דברי רבי יוסי הגלילי
ב בכולן חזין משמיעת
לא דנין אותו י' (לא
תו): נ"מ אמר עולא
אמר רבי יוחנן
כל שמתחייב באחת
מתחייב באחת אין
תחייב באחת מהן ואע"פ
טעמא דר' יוסי הגלילי
בי ידמיה אומר נאמר
לא

לִּיה מִפֶּר: **גַּמ'** וְכִידָה בִּי יִאֲסֶה וְטוֹמַמַת מִקְדָּשׁ וְקִדְשׁוֹ קָאִי וְקִי כֹל שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם לְעוֹמֵר כֹּל שֶׁמִּצְוָה מִתְחַיֵּב בָּהֶם אִין מִתְחַיֵּב בִּי דְהֵיִינוּ בְשִׁמְעִית קוֹל אִין מִתְחַיֵּב לְהֵאֵר הִבִּי שִׁמְעִי בִּי אֲפֻשֶׁר מִתְחַיֵּב בְּכֻלּוֹ הִי חַיִּיב וְשִׁמְעִי חַיִּיב בְּנֻטֵּי שְׁפָתַי וְטוֹמַמַת מִהֶכָּא וְכו': **נֶאֱמַר:** בְּשִׁמְעִית

יסופות
מת ויהי חייב על אותו עשה דהו
דאין חייבין על עשה דכתיב אשר
מלות ה' ריבה וכו' ומה ראית כו'
אזי עשה שנו

הרי הוא בועל נדה שיצאתו הנאתו מפרוש מן הנדה לוסחה כדי שלא מטומאתם א"ר יאשיה מכאן אזהרה ועוד דבר ש"ב דשבוועה לא יפרש זה בשתי חביות ואשם ומצות ה' דהיינו

וכבר נתקבלה ג'ש דעון עון במפול
תלוי ליכא אלא תרי; אך חייבין על
הי תלילי ריני; ורמיה זיל פ' אין
יבין דומיא דנשיא ונשיא דסטור דידה
יורא ל' מה שפי' אטם חטאו צבור שאין
ישאכלו חלב בשגגת מעשה שמביא
דנדו. והא דסטור צבור מאש תלי משו
ד' תורא בקרבן עולה דידור. מילתא דס
מטורי וגם משיטא דלא יביאי ביד עזי

אזדמי חדא דלבור בחטאת קבועה דלין
חטשה שנמקדש ולידך דלין אשם תלוי
קבועה דאשם תלוי אפי' דיחיד אינו בא על
שהרי אינו ספק חטאת קבועה: אי הכי
קרוב עולה ויורד נמי הא כתיב כי יאשם.

לדמיז נפש י' חתומה שבגנוה ופסעו
קול וכל הדמיז שמינת הקול ויכסיו ו'
נפש אשר פגע וגו' הדמיז שוממת מקדש
וקדשו ויכסיו ו' נפש י' שבע לבגא
בפסמיו וגו' הדמיז נפש שפמיו חסד
בקרבן עולה ויורד וכסיו ויהי כ' ואשם
לאחת מלאה מה י' באשם בעולה ויורד
אף ואשם לדמיז באשם חסד חסד
בתקום עולה ויורד דלבו אשם חסד חסד
ואפי' על ספק חטאת שמינת קצועה:
ו' היא ויהי ו' היא ויהי ו' היא ויהי
לדמיז ויהי ו' היא ויהי ו' היא ויהי
מנית התבוננו לביתו חסד חסד חסד חסד
הקרבן מנינו לבית התבוננו והיא ויהי
ו' היא ויהי לבית התבוננו: גילף ואשם
שוממת מקדש וקדשו. ויהי ו' היא ויהי
נפש אשר פגע וגו' והוא ויהי ואשם
הדמיז שוממת מקדש וקדשו דהוא בקרבן
עולה ויהי דתשמת שמינת קצועה הוא:
דנין ואשם ומזבח ו' דמיז באשם ויהי
חסי ממשאמו ומזבח ו' לאפקיו שוממת
מקדש וקדשו דלא תבני שוממת ומזבח
ו': גילף ואשם ויהי ויהי ויהי ויהי
באשם חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
וכסיו בעולה ויורד אף ויהי ויהי ויהי
עוה ויהי ויהי ואשם לאחת מלאה: גילף
חסי חסד ומזבח ו' ומזבח ו' אשר לא
חסי חסד ומזבח ו' ומזבח ו' דבר לא

ח"י אחס מכל מלח"ה א"ר ל' תשי"ב
 ואס"י ה'קצ"אמ"י ה'מזכ"ר ה'ע"ה' בקבוצ'ת
 ח"א חסד חלוי אר"י ח"ה על אלה על ספק
 מקבוצת קבוצה: **ח"י ב"ד**
 על שמיעת קול ועל כיווץ שפטים ועל
 טוהמת מקדש וקדושי' דכל ה"י הוי"ן
 בקרבנות הנה יורד חסדמתי' על דבריו
 אין מביאין טהמת אלה בקבוצה'. י' דבריו
 ללא אינטי' היתנה דהא חסד געיל אין
 חייבין על עשה ואל' חסד חסדמתי' בקבוצה
 וחמרי' משום דע"י זכור בטחמת
 קבוצה וטומאת מקדש וקדושי' ה"י עשלה
 יורד וי"ה"ה על שמיעת קול ונכ"טוי שפטים
 ללא ה"י טחמת קבוצה דב"ד פטור וכל
 דקמתי עולה אין ב"ד חייבין על שמיעת
 קול ר"י משום דב"ד פלגיו ר"י יוסי הגלילי
 ור"י ח"ה חייבין על שמיעת קול ועל
 כנוי שפטים וטומאת מקדש וקדושי' וי"ה
 למתחי: **ו'קבוצה' ביוצא כסך** דלמי' קרבנות
 ח"ה יורד דבריו ר"י יוסי הגלילי. עשמה
 דר' יוסי הגלילי מפרש בגמרא: ד"ע אומר
 הגאון **א"י כובלן** בקרבן עולה וירד
 חוק שמעמית קרבן שאין שמיעת קול חסד
 עליו שמתהלך דן ואל' דנין אותו ללא מעיד
 ולא מעידין אותו דמתן מתנסת כההדין
 כפרה **כ"ד** (דף א"י) ור"ע בחשית לא פ"י
 מתחתי' ופירש כההדין כההדין: וקמין
 ט' כההדין חסד ר"ע אומר מסיח פטור
 מכול קרבן עולה וירד וזו"ע על א"ש
 פ"ד חמרי' וטומאת מקדש וקדושי' על א"ש

לחם חמץ. לחם חמץ קול ובוטרי שפמים
 כד' ר' יוסי בגלילי כי יאסם לחם חם משמע
 ככל לחם וחם מחמץ קרנן כבולן ושמן
 ויוסף ויפא הולל וחמי לחם חמץ בחם
 יב כבולן דפטור מכולן: ואיחא. כי יאסם
 יחא מחמץ אפי' בחם מהן אע"פ שאין
 נמי אע"פ שאינו חייב בשמיעת קול יחא
 וקדשו: וקדשו: אלא עמא דר' יוסי בגלילי
 קול ובוטרי שפמים וטומאת מקדש וקדשו:

לא
כלל העשה שיש לפרוש באחד מהו. וכתב חפ"ש
העשייה יכול שהיו מציין אף עשה שגזירה ת"ל
מציין אני שאר מצות שאין בהן לא העשה ומצוה
ה שיש בה לא העשה: שריק

יאתה. אלא נוצץ צפתנו בקרקע וימתן עד שימות האס
תראה בשעת השמיים כדאמר' בשבועות פרק ידעו
כ"י שיפירונו משותתין סמוך לוסתן, להיה קרא אס
א"א אפר ד"ס דין ואש ומצות ה' מן ואש ומצות
ה' ענין ולא משתבב ואש לחורב. ומרר באשם הלוי

ושני הנקבלו זו נישא לזונה בתולה עניי ואשם
 ונשיא קרוב עולה ידיו אליו חייבין משום והוא
 יביטין קרוב עולה ידיו ולעיל אשמעינן דא לא מחייבין
 ויסי הגלילי קורה (לעיל) וישיין דא לא
 מחייבין ומביאין כל א קרוב ודמיה כל לא
 שכיבה או עריות היונו משום שביי מבואין דא
 ודלא ודלא ודלא ככלל נש. והנה הני דהורא כי חולק
 ודלא (ורו) כל מנייה מבאי עולה ידיו חייבין
 ככל הצבור מבאין כל א קרוב עולה ידיו
 ככל שמהייב באור

(א) מנצחין יום (ב) סוף ליל
(ג) מנצחין יום (ד) יום אשור מן
אשור (ה) מנצחין יום חולין סוף
חולין (ו) סוף חולין סוף חולין
חולין (ז) סוף חולין סוף חולין
חולין (ח) סוף חולין סוף חולין
חולין (ט) סוף חולין סוף חולין
חולין (י) סוף חולין סוף חולין
חולין (יא) סוף חולין סוף חולין
חולין (יב) סוף חולין סוף חולין
חולין (יג) סוף חולין סוף חולין
חולין (יד) סוף חולין סוף חולין
חולין (טו) סוף חולין סוף חולין
חולין (טז) סוף חולין סוף חולין
חולין (יז) סוף חולין סוף חולין
חולין (יח) סוף חולין סוף חולין
חולין (יט) סוף חולין סוף חולין
חולין (כ) סוף חולין סוף חולין
חולין (כא) סוף חולין סוף חולין
חולין (כב) סוף חולין סוף חולין
חולין (כג) סוף חולין סוף חולין
חולין (כד) סוף חולין סוף חולין
חולין (כה) סוף חולין סוף חולין
חולין (כו) סוף חולין סוף חולין
חולין (כז) סוף חולין סוף חולין
חולין (כח) סוף חולין סוף חולין
חולין (כט) סוף חולין סוף חולין
חולין (ל) סוף חולין סוף חולין

מוסף רש"י

[illegible]

תוספות הרא"ש

אין חייבין על שום דבר
שקבעטן (ש"ס ע"א)
חייבין פאר דער על עשה ורית
שקבעטן. אג"ס ש"ס דרורי
כה דכוח א (מקדש) (מקדש)
זי טאט ונכחה ע"ז וזכנ
פארט פארט מקרא דאין ב"י
מביין אלע (ע"ל) פאר דרודות
אין חטאט קרוב ור"ה אג"ס
למחיל ל"י שקבעטן דראולט
לעבן שטאטאט הונד קרמני על
דורר אלע שטוס דרעי למחיל על
עשה ורית שקבעטן דראולט
אונטער דרעטן אלע משכחת
עשה. שטאטאט מקדש
שקבעט שטוס חנון שטאט
מחילת שקבעטן לעצט דכוח
ישלחן ח"י מתנתה. א"ס ש"ס
א שבע לז באריתא חז"י ש"ס
אין חייבין שטאטאט מקדש א
דרקא (מקדש) (ש"ס ע"א)
ונכחה ד"י ב"י א מקדש
ש"ס (ש"ס ע"א) דר"ה רחם
שקבעטן אג"ס ש"ס
בשנים ח"י לעצטא שארע
מכחין. א"ס בדרה משכחת
עשה כסין ח"י משכס ע"ס שררה
ופרעה דר"ה חתמ"ל א פירס
אבאר ח"י ש"יארן אג"ס בראר
אין חייב רחל אל מחילן ע"ז שית
האבא פירשט. ש"ס דרורי ריש
אחרי (מקדש ח"י) דכוח ח"י
לע"ל ש"ס בשעת חתמ"ל
נחת. ור"ה דכוח אלע אג"ס ש"ס
שטאטאט אל חקרב אל תפרס
דכוחין חקרב אק"ל אל תנש ב'
ד"ה חתמ"ל ש"ס דרורי
(ד"ה חתמ"ל ע"ז ב"י ח"י ע"ז
שקבעטן ש"ס חייבין על ואול
א"ס שררה חייבין על
זי משכס ע"ס שררה ואמר
לזכר אג"ס ש"ס חייבין
זכר אל לבאר. אקמל על
ב"ס חקא אק"ל ריג"ל ו"ז ח"י
ש"ס חקא א"ס חייבין על עשה

ועל שני שבמקורו (וקראמו זה היה
שם של שבמקורו) שאין חילוק בין
אבות הוא מ"ש שבמדרש ב"ר (פ"ו)
ברוך) מן הגדה. לא יפירוש
ממה נשאוהו לזה נפירה נה
דא מחייב כ"ר אס יפירוש מיר
בקשו. אל ארש (מכועה ליה)
במקורו) נה שם יפירוש מיר
יפירוש. ודלא מכפשו"ל דל שפ"י
השפוטא ודוהתם את כני ישראל
הא שפוטא. קרייל נפוטת דרנכן.
ל כלומר כן נחבילה נ"ש למה
הא דא נה עניי ואשם גיטא ע"ז

נצות ה' אשר לא תעשה ובאש
נעולה ויורד ולא היה צריך למתני
הנראה והשתא קמ"ל דלא מתחייב
לשגי ידו היינו בקיבן עולה ויורד.
מקרא הנראה דהא משום דקרבנם עזי
ב בהוראה וזקן מושיע. הלכך סיד
ה מותר ואכלו בספק חלב הקובה
ה צריך למרש אין ביד חייבין ולא
מתחייב בכלל. מ" מתחייב בכל

 Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com